

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLIII. Tyrannicida volens dedi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

ve ex his appareret, & ex persona parasiti, qui nunquam ad tantam peccandi audaciam processisset sua sponte: & ex persona divitis, & ex causis, & ex numeratione pecuniae: ex eventu denique, quis impulerit, quis coegerit. Superest, ut ostendam, non quid parasitus acceperit, sed quid dives ipse. Quæratis, quid iste X. millibus emerit? videte filiam contra sacerdotem, videte vittas, videte honores. Fortasse ego superbe faciam atque arroganter, qui tanquam privatam injuriam, tanquam maleficium adversus me commissum persequar: quota enim ego sum portio istius indignationis? perdidii sine dubio honorem, preciosissimum pauperum censem: perdidii virginitatem filiae meæ, & cui modo sacerdotium sperabam, difficile inventurus sum etiam maritum. Sed populus perdidit arbitrium dandi honoris: sed paulo ante sacerdotem creavit, quam noluit. Ite nunc & excludite campo divites, & corrumpi sacra vetate, de ambitu leges conscribite. Comitia nostra decem millibus raptâ sunt atque translata: quam sanctum istud sacerdotium fore putatis, quod stupro debetur?

C C L I I I.

Tyrannicida volens dedi.

* In duabus civitatibus vicinis tyranni erant: in altera cum quidam tyrannum occidisset, alter vicinæ civitatis tyrannus petit eum in ditionem, & bellum minatus est nisi darent: fert ipse rogationem ut dedatur.

D E C L A M A T I O.

UT meo nomine sim vobis, Quirites, obligatus, quod quanquam necessarium & ad salutem pertinens civi-

tatis

1. *Sed paulò ante.*] Facile est hic lacunam deprehendere: quasi ita esset, Sed populus perdidit arbitrium dandi honoris: sed populo libera voluntas in comitiis erepta est. An te sacerdotem creavit, quam noluit? *Erodius.*

2. *In duabus civitatibus.*] De hujuscemodi argumentis ita Institut. orat. lib. 7. cap. 1. Erat mihi curæ in controversiis forensibus nosse omnia que in causa versarentur. Nam in schola certa sunt & pauca, & ante declamationem explicantur que *Greci & Græci* vocant, Cicero, proposita. Prater quæ nihil est diluendum,

modi argumentis ita Institut. orat. lib. 7. cap. 1. Erat mihi curæ in controversiis forensibus nosse omnia que in causa versarentur. Nam in schola certa sunt & pauca, & ante declamationem explicantur que *Greci & Græci* vocant, Cicero, proposita. Prater quæ nihil est diluendum, ne alio

tatis remedium præsentis timoris, respectu tamen mei pretermisisti: ita ipsius reip. nomine irascer, neminem extitisse priorem, qui pro salute communi me offendere auderet. Neque id satis est: sed invenio qui adulentur, & ne à me quidem latam hanc rogationem existiment respectu mei recipiendam. Cum quibus mihi consistere fortius, atq; etiam, si ita res exigat, acerbius necesse est: cum in id quoque periculum venire intelligam optionem meam, an hoc ve-
lim. Satis erat mihi dicere, rogationem fero utilem civi-
tati. Ista enim speciosa dictu, & vana quadam ¹ imagine honesti circumdata, non respiciunt præsentes necessita-
tes. Si tantas vires haberet civitas ut bella suscipere, ut
frangere impetus tyranni posset, non tam diu servissimus,
non illum cruentissimum dominum unus ex insidiis occi-
disset. Atque ego etiam si plurimum esse civium in hac ci-
vitate spectarem, bene tamen redimi capite unius civis pa-
cem putarem. Facile est ista ² in concionibus & consiliis dis-
picere dicendo. Jam si exercitus hostium intra fines nostros
fuerit, si ardere villas, si frugifera succidi, si fugam rusticorum in urbem, si compulsa intra muros pecora viderimus,
si moenia oppugnabuntur, si turres quatientur, si ad dele-
ctum ab amplexu matrum juvenes rapientur, quam sero
pœnitibet ³ tam caro uni pepercisse? Et si quid tamen
deforme habitura civitas fuerit, dedito (ut subinde dicitis)

tyran-

ut alio loco ait auctor noster lib. 4.
cap. 2. & cap. 1. quo fit (inquit) ut de-
clamatores ea licentia utantur, ut eorum semper ita sit exordium, quasi
causam judex jam neverit, quod ante de-
clamationem illa velut imago litis exponi-
tur. Sed in foro quoque contingere istud
principiorum genus secundis actionibus po-
test. Item lib. 7. cap. 3. Verum illa scho-
larium confuetudo ituris in forum potest no-
nare, quod omnia qua in themate non sunt,
pro nobis ducimus. Idem.

¹ Imagine nominis.] Hoc est, in tanta
necessitate & utilitate res se ipsa com-

mendat, nec verbis speciosis & nomi-
nibus opus est, quorum miri & blanda
appellatione (quod primum à Solone
factum est) deditio[n]is, bene de Rep.
meriti tegatur acerbitas. *Idem.*

² In concionibus ex consiliis.] Scribe:
consiliis. Gronovius.

³ Tam caro uni.] Hic locus adjuvat
conjecturam nostram, qua plurimi vitam
esse, pro plurimum esse, reposuimus. Sic
vero Atilius Regulus, sic Sp. Postu-
mius, sic C. Mancinus rogationem
tulerunt ut ipsi dederentur. *Ereditus.*

tyrannicida, id omne mea rogatione detractum est: omni pudore liberati estis: invitum non dedidissetis: quod ad vos pertinet, bellum suscipere maluistis. Sed hoc est præcipue, quare ego hanc ferre debeam rogationem. Ego pro civitate tam grata, pro populo tali, non subibo qualecumque periculum? Sed non solum reipublicæ, verum etiam mea interest hanc recipi rogationem. Quem vultis enim ponite eventum: periculum mihi mortis est. Quid? ego non satis vixi? Non enim annorum numero nec spatio ætatis terminari certum est fortium virorum vitam, sed laude & fama, & perpetuæ posteritatis immortalitate. Ita Dii faciant, ut magnum exemplum posteritati etiam poena dare possim. satis videbitur mihi omnia facere fortuna, ut tyrannicidium meum majus sit. Sed illud interim vereor, ne tyrannus ex me petat famam lenitatis. Habet enim apud malos quoque multum auctoritatis virtus: & forsitan hoc ille ambitione faciet, ut potestate contentus sit. Quicquid est, videat me & illa civitas vicina: multum illos servientibus prodero: Videant quo vultu tyrannum feram, quam interritus tribunalis assistam, quam me nihil minæ, nihil supplicia ipsa moveant. Poteſt fieri ut exhortetur illos hic animus meus, haec mens. Vobis quidem custodire pacem, reddere quietem majus ipso tyrannicidio puto: nam si bellum imminet, si periculum universa civitas habet, quod illum cuius nomine mihi gratias agitis, occidi, maximam vobis injuriam feci.

CCLIV.